

Аллагъыны Югъанъа йиберген вагъийи

Яшавуну артдагы он йылдан да артыгын Югъан Исаны якъыларыны Эфесдеги жыйынына къуллукъ этивге багышлагъан. Шо заман Румда Домициан деген пача гъакимлик эте болгъан. О озюнне Аллагъыга йимик гъюрмет этмекни талап этген ва Исагъя иман салгъанланы рагымусуз койде гызыарлап юрюген. Гызыарлавлагъа элчи Югъан да тарыгъан: о Патмос деген атавгъя сюргүн этилген. Тап шонда огъар Аллагъдан айрыча хабар ийберилиген. Шо хабарны язып, огъар «Вагъий» деп ат тақъгъан. Бу китапда берилген хабар, биринчилей, Исаны Гиччи Азиядагы якъыларыны жыйынлары учун язылгъан болгъан. Озюню бютөн матьнасы булан «Вагъий» гызыарлав ва азап чегив гюнлеринде иманлыланы къаттылыкъга чактыргъан.

Китапда Исаны якъыларыны жыйынларына гирген ялгъан устазлардан сакъ турмакъны гъакъында да айтылгъан. «Заманлыкъга гызыарлавгъа тарып турған Исаны якъыларыны жыйыныны ахыры не болар экен?» — деген бек агъамиятлы сорав гызыарланагъанлагъя яллыкъ бермей турған. Китап шо соравгъа жавап бере: Аллагъы къаршы баш гётергенлерден Иса Месигъ толу койде устьюн чыгъып токътажакъ. О Пачаланы да Пачасыдыр ва гъакимлик этегенлени де Раббисидир.

Югъанны книги Исағъя иман салгъанланы къайсы девюрдегилери учун да озюню агъамиятлыгъын тас этмей. Китап олагъа оззели душман гёрген ва гызыарлавлагъа тарыгъан девюрлерде маслагъатчысы ва якъысы болуп токъттай. Югъандан таба биз озюне ортакъчы болагъан хабарны кюрчюсю болуп Иса Месигъ токъттай. О бу дюньягъа бирдагы керен гележек, энни Устьюн Чыгъывчу болуп. Китап шолай вайда булан тамамлана: «Дюр, Мен ювукъда гележекмен» (22:20).

**Исаға иман салғанланы Етти шагъардагы
жыйынларына салам**

1 ¹Бу китап Иса Месигъни хабарыдыр. Ювукъ заманда болмагъа гекли агвалиатланы Озъюню къуллукъчуларына билдирсін деп, Аллагъ Огъар бу вагийни йиберди. О да муну йиберген малайигинден таба магъа – Озъюню къуллукъчусу Югъангъа билдирди. ² Аллагъны каламыны ва Иса Месигъ айтгынны шагъаты болгъан Югъан да озъю гёрген ва эшитген затланы гъакында гъали шагъат гъисапда айта турған. ³ Бу пайхаммарлық сөзлени охуйгъан ва мунда язылгъан затланы күтеген наисиплидир, неге тюгюл ахыр заман ювукълашып геле турған.

⁴⁻⁵ Исаға иман салғанланы Асия вилаятындагы етти шагъардагы жыйынны мен Югъандан салам. Бар болгъан, гъали де Бар ва энниден сонг да Болажакъдан, Ону тахыны алдындагы етти ругъдан, оылюлени арасындан бириңчи болуп тирилген ва дюньядагы бары да пачаланы да уьстюнде болгъан герти шагъат Иса Месигъден сизге рагыму ва парахатлық болсун. О бизин сюе ва Озъюню тёгюлген къаны булан бизин гюнагъларыбыздан азат этди. ⁶ Иса Озъюню Аллагына ва Атасына къуллукъ этмек учун, бизден Озъюню халкъын – дин къуллукъчулары яратды. Гъар дайын де гъар мактавлар ва къудрат Онукидир! Амин.

⁷ Къарагъыз! О буултлар булан бирче гележек. Барысы да, Огъар чанчғанлар да, Ону озъ гёзлери булан гёрежеклер. Дюньяны бары да халкълары Огъар яс этип йылажакълар. Бу затлар гертилей де шолай болажакъ! Амин.

⁸ Бар болгъан, гъали де Бар ва энниден сонг да Болажакъ, бары да затны Еси болгъан Раббибиз Аллагъ:

– Алфа ва Омега* Менмен, – дей.

Патмос атавда Югъан Исаны бир гёрюнющиде гёре

⁹ Мен сизин иман къардашыгызы Югъанман. Исаны якъыларыны бири гъисапда сизин булан бирче азап чегивде, сабурлукъда ва Исаны гъакимлигини тюбюнде ортакъчы болгъанман. Аллагъны каламыны ва Исаны гъакында шагъатлық этгеним учун, Патмос деген атавда сюрпүнде турдым. ¹⁰ Раббибизни гюнөндө** Аллагыны Рутыну гъайран къудратын сездим. Шо гъалымда артымдан таба сюрден чыгъагъанда йимик гючлю бир тавуш эшитдим. ¹¹ Шо тавуш магъа:

– Гёрген затларынгны китапгъа яз ва шоланы Исаға иман салғанланы жыйынлары буланғы етти шагъаргъа: Эфесге, Измирге,

*^{1:8} Алфа ва Омега – грек алифбасыны бириңчи ва ахырынчы гъарпларыны атлары.

**^{1:10} Раббибизни гюнө – демек, къаттыгын.

Пергамгъа, Тиатирге, Сардыгъа, Филадельфиягъа ва Лаодикиягъа йибер, – деп айтды.

¹² Магъа сейлеген тавушгъа багъып бурулуп къарап, мен етти алтын шамчыракъыны гёрдюм. ¹³ Шо шамчыракъланы ортасында Инсанны Уланына ошайгъан бирев бар эди. Ону уьстюнде ерге тиеген узун абасы, тёшюне ерли байлангъан алтын байлаву бар эди. ¹⁴ Ону башы ва тюклери акъ юн ва къар йимик акъ эди. Гёзлери де янагъан от йимик эди. ¹⁵ Аякълары мечде къыздырылгъан багъырдай, тавушу да чалт агъагъан сувну агъымыдай эди. ¹⁶ Оңг къолунда етти юлдуз бар эди, авзундан да эки де яны итти бир къылыш чыгъып геле эди. Бети шавлалы гюнеш йимик ярыкъ бере эди.

¹⁷ Ону гёргенде, оылген гишидей болуп, мен Ону аякъларына къапланым. Оңг къолун мени уьстюме салып, О бурай айтды:

– Къоркъма! Бириңчи, Ахырынчы ¹⁸ ва Яшав болгъан Менмен. Мен оылген эдим, муна къара, гъали Мен даймге савман! Ахыратны да, оылюмню де ачгычлары Менде. ¹⁹ Мунда сен гёрген затларынгны – болуп турагъан ва болажакъ затланы язып ал. ²⁰ Мени къолумда сен гёрген етти юлдузуна ва етти де шамчыракъны сыры бурай: етти юлдуз Исаға иман салғанланы жыйынларыны етти малайигидир, етти де шамчыракъ буса шо етти де жыйынлардыр.

Башлапгъы сюювюн унутгъан жыйынгъа

2 ¹О бурай айтды:

– Исаға иман салғанланы Эфес шагъардагы жыйыннын малайигине яз:

Оңг къолунда етти юлдузуна тутуп, етти алтын шамчыракъыны арасында айланагъан бурай дей: ² Сени ишлеринг, къасткъылып чалышынгун ва сабурлугъунг Магъа белгили. Яман адамлагъа къаршы экенингни, озълар элчилербиз деп алдатагъанланы тергеп, олар ялгъанчылар экенни токъташдырагъанынгни Мен билемен. ³ Мени атымны мактап юрюгенинг саялы къыйынлыкълагъа тарыгъанынгни, амма бошап токътамгъанынгни Мен билемен.

⁴ Амма Мени сагъа къаршы бир затым бар: сен озъюнгни башлапгъы сюювюнгни къойдунг. ⁵ Къайсы бийикликден тюшгенингни эсге ал! Товба эт ва башда этегенингни этип тур. Эгер сен товба этмесенг, Мен гелип, сени шамчырагъынгни еринден тайдырарман. ⁶ Николайны якъыларыны ишлерин гёрип ярамайгъанынг буса тюз. Оланы ишлерин Мен де гёрип ярамайман.

⁷ Къулагъы барлар Исаға иман салғанланы жыйынларына Аллагъны Рутын сөйлейгеннэ эшитсинар! Уьстюн гелгенге Аллагъны бавундагы яшав береген терегини емишинден ашамагъа изну бережекмен.

Азап чегиүде къатты туралын жыйынгъа

⁸ – Исагъя иман салгъанланы Измир шагъардагы жыйыныны мала-йигине яз:

Оъюп, къайтып янгыдан Тирилген, Биринчи ва Ахырынчы болгъан булагай дей: ⁹ Сен чектөн азапланы ва тарчыкъылыгъынгы билемен. Бусада сен байсан! Оъзлер ягъудилербиз деп, сени яманлайгъанланы таныйман. Олар ягъудилер тюгюл, иблисни тайпасындан болгъанлар. ¹⁰ Чекмеге тюшежек азаплардан къоркъта. Сиз сыйналсын деп, бирлеригизни иблис туснакъыга салажакъ ва сиз он гюнню узагъында азап чегип турражакъсыз. Амма оългюнчеге къатты кюйде туругъуз, Мен сизге устюнлюкню тажыдай яшав бережекмен. ¹¹ Къулагъы барлар Исагъя иман салгъанланы жыйынларына Аллагъыны Ругъу сёйлейгеннى эшитсинлер! Устюн гелген гиши экинчи оълюмден гъеч бир зарал гёрмежек.

*Ялған уйретивлерден уст
гелип болмажын жыйынгъа*

¹² – Исагъя иман салгъанланы Пергам шагъардагы жыйыныны мала-йигине яз:

Оъзюнде эки де яны гесеген къылышы булангъы булагай дей: ¹³ Сен иблис тахын салгъан ерде яшайгъанынгы билемен. Шогъар да къарамайлар, сен Мени атыма амин турасан. Антипаны гюнлеринде де сен Магъа бакъгъан якъдагы иманынгдан тайышмай турдунг. Антипа буса Мени инамлы шагъатым. О иблисни ожагъы болгъан сени шагъарынгда оълтюрюлдю. ¹⁴ Бусада Мени сагъя къаршы айтмагъа бир нече затым бар: сизин арагъында Балам уйретеген ёлну юрютеген адамлар бар. О оъз заманында Балакъыа Исрайылны халкъын гюнагъ ишлер этдирмеге уйреттеген. Балам оланы ялгъан аллагъылагъа деп союлгъан къурбан этни ашамагъа ва зиналыкъын ёлунда юрюмеге уйреттеген. ¹⁵ Шону булан бирге сизин арагъында Николайны якъчылары уйретеген ёлну юрютегенлер де бар. ¹⁶ Шону учун товба эт! Ёгъесе, узакъ къалмай сени янынга гелермен ва авзумдагы къылышым булан олагъа къаршы ябушарман.

¹⁷ Къулагъы барлар Исагъя иман салгъанланы жыйынларына Аллагъыны Ругъу сёйлейгеннى эшитсинлер! Устюн гелгенге Мен сырлы манна* бережекмен. Огъар бир акъ таш да бережекмен. Ону устюнене янгы ат язылар ва бу атны ташны алгъан гишиден башгъа дагы биревде билмес.

* ^{2:17} Манна – Мусаны башчылыгъы булан дангылда айланагъан ислайыллыла-гъа Аллагъа йиберген азыкъ, рызкъы.

Адашывлагъа ёл къоягъан жыйынгъа

¹⁸ – Исагъя иман салгъанланы Тиатир шагъардагы жыйыныны мала-йигине яз:

Гёзлери янагъан от йимик ва аякълары къыздырылгъан багъыр йимик болгъан Аллагъыны Уланы булагай дей: ¹⁹ Сени ишлерингден, сююнгден, иманынгдан, къуллукъ этивюнгден ва сабурлугъунгдан Мени хабарым бар. Башлап этгенлерингден эсе, сен гъали артыкъ этегенингни де билемен.

²⁰ Бусада Мени сагъя къаршы айтмагъа бир затым бар: сен Изабел деген аты булангъы, оъзю пайхаммарман деп айтагъан къатынгишиге чыдап туласан. Бу къатын, Мени къуллукъчуларымны зиналыкъын ёлунда юрюме, ялгъан аллагъылагъа деп союлгъан къурбан этни ашама уйретип, оланы адашдырып тура. ²¹ Товба этсин деп, мен огъар заман бердим. О буса, зиналыгъын къюуп, товба этмеге сюймеди. ²² Шону учун Мен ону ятывгъа саларман. Ону булан бирге зина этегенлер де, огъар къошуулуп шо ёлда юрюгени учун, товба этмей тургъан чакъы заман азап чегип турап. ²³ Ону яшларын оълтюрюп ёкъ этермен. Мен инсанны гъакъылындағыны ва юреклериндегин билегенимни Исагъя иман салгъанланы барысы да билер. Мен сизин гъар-биригиз этген ишигизге гёре тийишисин беремен.

²⁴ Тиатирдегилени къалгъанларына – бу ёлну юрютмейгенлеке ва иблисни «терен сырлары» деп айтагъан затны къабул этмегенлеке айтаман: Мен сизин устюнгюзге дагы башгъа авур намус салмажакъман.

²⁵ Амма Мен гелгинче, оъзюгүзде бар затны сакъылап туругъуз.

²⁶⁻²⁸ Буюргъан бары затларымны ахырына ерли кютоп, устюнлюкню алгъан адамгъа Мен халкъланы устюндерги тъакимликни бережекмен. Мен шолай гъакимликни Оъзюмню Атамдан алдым. Шо халкъланы О къолунда темир таягъы да булан сакълажакъ – оланы, чыны савутланы ийик, уватып хум-хуватын чыгъаражак! Устюн гелгенге тангчолпаны да бережекмен.

²⁹ Къулагъы барлар Исагъя иман салгъанланы жыйынларына Аллагъыны Ругъу сёйлейгеннى эшитсинлер!

Уянма тарыкъ болгъан жыйынгъа

3 ¹ О булагай айтды:

– Исагъя иман салгъанланы Сарды шагъардагы жыйыныны мала-йигине яз:

Оъзюнде Аллагъыны етти ругъу ва етти юлдузу булангъы булагай дей: Мен сени ишлерингни билемен. Сен сав дейлер, амма сен оългенсен.

² Уян! Сенде къалып турагъан ва оъле турагъан затланы беклешдир.

Сени ишлеринг Аллагым гёrmеге сюеген күйде яхши тюгюл деп эси-
ме гелмей.³ Не алғанынгны ва не эшиттенингни эсге ал, тынглаву
бол ва товба эт. Амма уянмасанг, бир уручу йимик гелип къаларман ва
къачан гелегенимни билмей къаларсан.

⁴ Амма сени Сардыда опуракъларын дамғаламағын адамларынг да
бар. Олар Мени булан бирге акъ гийимлер гийип юрюжеклер, неге
тюгюл олар шолай болмагы лайыктыдыр.⁵ Устьюн гелген де шолай
акъ гийимлер гиежек. Яшав китабындан Мен ону атын бир заманда да
бузуп тайдырмасман. Атамны ва Ону малайиклерини алдында о гиши-
ни атына мюкюрлюк эттермен.

⁶ Къулагы барлар Исағыа иман салғанланы жыйынларына Аллагыны
Ругу сёйлейгенни эшитсинлер!

Чыдамлығын тас эттеген жыйынгъя

⁷ – Исағыа иман салғанланы Филаделфия шагъардагы жыйыныны
малайигине яз:

Сыйлы ва Гъакъ болғын, Оъзунде Давутну ачғычы булангы булај
дей: О ачғанны бирев де бегитип болмас, О бегитгенни бирев де ачып
болмас.⁸ Мен сени ишлерингни билемен. Къара чы, бирев де бегитип
болмажакъ эшиклени муна Мен сени алдынгда ачым. Неге тюгюл де,
сени гючонг аз буса да, сёзюме тынгладынг ва атымны инкар этмедиң.⁹
Мен иблисни бирлешивонден болғанланы, сизин яныгызыгъа да ге-
лип, сизге баш урмагы борчлу эттермен. Олар оъзлени ягъудилербиз деп
гъисаптай, амма гъактықытта олар ягъудилер тюгюл, олар ялғын сёй-
лейлер.¹⁰ Сен чыдамлықыда тур деген Мени буйругъумнү күтдюнг. Шо
саялы Мен де сени, ер ѿзунде яшайғанланы сынамакъ учун бүтөн
дюньяны устьюнде гележек сынав сагъатындан къоружакъман.

¹¹ Мен ѿвукъда гележекмен. Сенден устьюнлокню тажын бирев де
чыгъарып алмасын учун, оъзунгде бар затны сакъалап тур.¹² Устьюн гел-
генни Аллагыны ибадатханасыны орта багъанасы эттермен. О ондан бир
заманда да гетмес. Ону устьюне Мен Аллагымны атын, Аллагымны-
ки болған шагъарны – кёкден, Аллагыны янындан тюшюп гелген
янгы Ерусалимни атын ва Мени янгы атымны язажакъман.

¹³ Къулагы барлар Исағыа иман салғанланы жыйынларына Аллагы-
ны Ругу сёйлейгенни эшитсинлер!

Оъз-оъзунден сююнют туралын жыйынгъя

¹⁴ – Исағыа иман салғанланы Лаодикия шагъардагы жыйыныны
малайигине яз:

Амин, гъакъ ва инамлы Шагъат, бары да затны яратгъан Аввал бу-
лай дей:¹⁵ Мен сени ишлерингни билемен, сен не сувукъ, не къайнар

тюгюлюнгню билемен. Я къайнар, яда сувукъ болғанынгны нече де
сюер эдим!¹⁶ Сен буса я къайнар, я сувукъ тюгюл, янгыз йылы экенинг
саялы, Мен сени авзумдан къусуп чыгъараарман.¹⁷ «Мен байман, кёп зат
къазангъанман, магъа дагы бир зат да тарыкъ тюгюл», – дейсен сен.
Амма сен барындан да талайсыз, амалсыз, пакъыр, сокъур ва ялангъа
экенингни билмейсен.¹⁸ Шо саялы сагъа маслагыят этемен: бай болмакъ
учун, Менден отда тазаланғын алтын сатып ал; уят ерингни яшырмакъ
учун, акъ опуракълар сатып ал; сюртүп гёзлерингни гёрген этмек учун,
гёз дарманын сатып ал.¹⁹ Сюегенлеримни Мен такъырлап тарбиялай-
ман. Шогъар гёре гаракатчылыкъ гёрсет ватовба эт.

²⁰ Къара чы, Мен эшик алғыа гелип токътап, ону къагъаман. Тавушум-
ну эшитип, ким ачса, Мен ону янына гиражекмен. Мен ону булан, о
да Мени булан бирче аш ашажакъбыз.²¹ Устьюн гелгенге тахымда Мени
булан бирче олтурмагы ихтияр бережекмен. Устьюн гелгенде, Мен де
шолай Атам булан бирге тахында олтурдум.

²² Къулагы барлар Исағыа иман салғанланы жыйынларына Аллагы-
ны Ругу сёйлейгенни эшитсинлер!

Кёклердеги тах

4 ¹ Сонг мен къарап, алдында кёклеге чыгъагъан ачылғын эшикни
гёрдюм. Сюрню сесине ошайғын, башда да магъа эшилген гюч-
лю бир тавуш эшитдим. Шо тавуш магъа:

– Мунда багъып чыкъ, сагъа гележекде не болажагын гёrsетежек-
мен, – деп айтды. ² Аллагыны Ругу магъа Оъзуню гъайран къудратын
сезидирди. Кёклерде мени алдында бир тахны ва онда олтургъан Биревню
гёрдюм. ³ Тахда Олтургъанны гёрюньюшо яшыл ешим ва къызыл якъут
къыйматлы ташлар йимик йыртыллай эди ва тахны айланасында зумрут-
дай энемжая бар эди. ⁴ Бу тахны айланасында дагы да йигирма дёрт тах
бар эди, оларда да йигирма дёрт тамаза олтургъан эди. Оланы устьюнде
акъ гийимлери ва башларында алтын тажлары бар эди. ⁵ Баш тахдан таба
кёк кёкюреп, яшмын яшнап, гючлю сеслер эшитиле эди. Тахны алдында
янағын етти ялын бар эди. Олар Аллагыны етти ругу эди. ⁶ Дагы да ону
алдында не буса да бир таза шишагъя, денгизге ошагъан зат тёгюле эди.

Тахны лап ортасында ва айланасында дёрт жанлы зат токътагъан эди.
Оланы ал ва арт якъларында кёп гёзлери бар эди. ⁷ Биринчи жанлы зат
арсланкъапланғы, экинчи жанлы зат танагъя, учциончю жанлы затны
юзю инсаннын юзуне, дёртюнчю жанлы зат къарактүшгъа ошай эди.

⁸ Дёрт де жанлы затны гъарисини алтышар къанаты ва кёп гёзлери бар
эди. Оланы гёзлери бары да якъларында, гъатта къанатларыны тюбюн-
де де бар эди. Олар гечеси-гюню булан гъеч бир токътавсуз булат сёй-
лел тура эдилер:

— Бар болгъан, гъали де Бар ва энниден сонг да Болажакъ, бары да затны Еси болгъан Раббибиз Аллагъ сыйлы, сыйлы, сыйлыдыр!

⁹ Бу жанлы затлар тахда Олтургъангъа ва гъар дайм Яшайгъангъа макътав, гьюрмет ва шюкюрлюк этип къачан сёйлесе де, ¹⁰ иигирма дёрт де тамаза гъар гезик, тахда Олтургъаны алдында баш уруп, гъар дайм Яшайгъангъа сужда эте. Олар, озлени тажларын Ону алдына салып, булай дейлер:

¹¹ — Я Раббибиз ва Аллагъыбыз!

Макътавлукъгъа, гьюрметге ва къудратгъа лайыкълы Сенсен. Неге тюгюл де, бары да затны Сен яратдынг. Сен сюйген кюйде бары да зат бар болду ва бары да зат яратылды.

Мюгъюрлю китап ва Къозу

5 ¹Сонг мен тахда Олтургъаны онг къолунда эки де ягъина язылып ва етти мюгъюр басылып бегетилген бир китапны гёрдюм.

² — Китапны ачмагъя ва ону мюгъюрлерин тайдырмагъа ким лайыкъылдыр? — деп къычырыкъ тавуш булан сорагъан гючю бир майликни гёрдюм. ³Амма не кёкде, не ерде, неде ерни тюбюндеги китапны ачып, ичине къарап болгъан бирев де ёкъ эди. ⁴Мен кёп йыладым, неге тюгюл китапны ачып, ону ичинде не бар экенине къарамагъя лайыкълы болагъан бирев де табулмады. ⁵Шо заман тамазалардан бири магъя:

— Йылама! Къара чы, муна уьстюн гелген, Ягъуданы къавумундан болгъан Арсланкъаплан, О Давутну наслусудур. Етти мюгъюрлю бу китапны О ачып болажакъ, — деп айтды.

⁶ Мен айланасын дёрт жанлы зат къуршагъан тахны ва тамазаланы арасында къурбан этилген йимик Къозуну гёрдюм. Къозуну етти мюзю ва етти гёзю бар эди. Олар бютюн дюньяны гъар ерине йиберилеген Аллагъыны етти ругъу эди. ⁷О гелип, тахда Олтургъаны онг къолундан китапны алды. ⁸О китапны алгъанда, дёрт де жанлы зат ва иигирма дёрт тамаза Къозуну алдында баш урдулар. Оланы гъарисини къолунда бирер къомузу ва ичи арив ийисли отдан толгъан бирер алтын савуту бар эди. Шо арив ийисли отлар Аллагъыны халкъыны дуалары эди. ⁹Олар янгы бир йыр булан булай айтдылар:

— Китапны ачып, ону мюгъюрлерин тайдырмагъа лайыкълы Сенсендир.

Неге тюгюл де, Сен оылтурюлдюнг ва Оыз къанынг булан Аллагъ учун гъар халкъыны, гъар къавумну, гъар тилде сёйлейгэнлени ва гъар миллетни адамларын къутгъардынг.

¹⁰ Аллагъыбызгъа къуллукъ этмек учун, Сен олардан Оъзюнгню халкъынгны — дин къуллукъчуларынгны яратдынг. Олар дюньяда гъакимлик этип туражакълар.

¹¹ Сонг къарап, кёп санавда малайиклени тавушларын эшиздим. Малайиклер минглер булан бар эди, оланы санавун да токъташдырмагъа къыйын эди. Олар тахны, жанлы затланы ва тамазаланы къуршап алып, гючю тавуш булан булай йырлайгъанын эшиздим:

¹² — Къурбан этилген Къозу лайыкъылдыр.

Гъакимликге, байлыкъгъа, гъакъылгъа, къудратгъа, гьюрметте, макътавгъа ва алгъыштга лайыкълы Одур!

¹³ Сонг мен кёкдеги, ердеги, ерни тюбюндеги, денгиздеги — бары да ерлердеги бютюн жанлы махлукъну булай йырлайгъанын эшиздим:

— Тахда Олтургъангъа ва Къозугъа гъар дайм де алгъыш ва гьюрмет, макътав ва къудрат болсун!

¹⁴ Дёрт де жанлы зат:

— Амин, — деп айта эдилер. Тамазалар да баш уруп сужда этдилер.

Етти мюгъюр

6 ¹Къозу етти мюгъюрден бирин тайдырғанын гёрдюм. Сонг дёрт жанлы затны бириси кёк кёкюргендей гючю тавуш булан:

— Гел! — дегенин эшиздим. ²Къарагъанда, алдында акъ атны гёрдюм! Шо атгъа минген атлыны къолунда жаясы бар эди ва оғтар таж берилген эди. Уьстюн гелмек учун, О уьстюнлюкну алывчу гысапда чыкъды.

³ Къозу экинчи мюгъюрню тайдырғанда, экинчи жанлы затны:

— Гел! — деп айтгъанын эшиздим. ⁴Сонг башгъа бир ат, гюрен атчыкъды. Шо атгъа минген атлыгъа уллу бир кылыч ва дюньяда инсанлар бир-бирин оылтурюп, оланы паракатлыкъдан магърюм этмек учун гюч берилген эди.

⁵ Къозу уьчончю мюгъюрню тайдырғанда, уьчончю жанлы затны:

— Гел! — деп айтгъанын эшиздим. Къарап, бир къара ат гёрдюм. Шо атгъа минген атлыны къолунда мизан терезелер бар эди. ⁶Сонг дёрт де жанлы затны арасындан гелеген тавушну эшиздим. Шо тавуш:

— Бир гюнлюк алапгъа — бир уувч будай, бир гюнлюк алапгъа да — ууч уувч арпа, тек зайдун майгъя да, чагъыргъя да зарал этmessен! — деп сёйледи.

⁷ Къозу дёртюнчю мюгъюрню тайдырғанда, дёртюнчю жанлы затны тавушун эшиздим. О:

— Гел! — деп айтды. ⁸Къарагъанда, бир жийрен ат гёрдюм. Шо атгъа минген атлыны аты Оылум эди, ону арты булан ахырат да геле эди. Олар гери дёрт пай этгенде бир пайыны уьстюнде гъакимлик берилген

эди: кылыш булан, ачлыкъ булан, ойлюм гелтиреген таун аврув булан, кыр жанлар булан ойлтурмеге болсун деп.

⁹ Къозу бешинчи мюгъюрню тайдырагъанда, къурбанлыкъны салагъан ерни тюбюнде мен Аллагыны каламы учун ва ойзлени шагъатлыгъы учун ойлтурюлгенлени ругъларын гёрдюм. ¹⁰ Олар:

— Гъей сыйлы ва гъакъ болгъан Есибиз Аллаг! Дюньяда яшайгъан-лагъа дуван этип, олардан къаныбыз саялы ойч алмакъ учун, дагъы да нечакъы заман токътап туражакъсан? — деп гючлю кюйде кычырылар. ¹¹ Оланы гъарисине акъ абалар берилди. Олагъа Аллагыны къуллукъчуларындан ва иман къардашларындан ойзлер йимик ойлтурюлмене переклилени санаву битгенче токъталсын деп айтылды.

¹² Сонг Къозу алтынчы мюгъюрню тайдырагъанны гёрдюм. Шо заман бирден гючлю кюйде ер тербенди, гюнеш, кылдан тохулгъан къап йимик, къаралып гетди, ай буса къандай кызызарып къалды. ¹³ Гючлю ел чыкъгъанда, тереклердеги инжир тёгюлегенде йимик, кёкдеги юлдузлар ерге тёгюлдю. ¹⁴ Кёк чырмалып, бир тюондей болду, бары тавлар ва атавлар буса ерлеринден тербенди.

¹⁵ Дюньяны пачалары, ойр къуллукълу адамлар, асербашлары, байлар ва гъакимлер — бары да адамлар, къуллар да, азатлар да, анакълата ва ярланы арасына гирип яшындылар. ¹⁶ Олар тавлагъа ва ярлагъа:

— Бизин устюбюзге тюшюгъоз! Тахда Олтургъандан ва Къозуну къазапланындан бизин яшырыгъыз! ¹⁷ Неге тюгюл де, Оланы къазапланындан уллу гюню гелди, огъар ким чыдамагъа болажакъ? — деп сёйлей эдилер.

Мюгъюрленген 144000 адам

7 ¹ Мундан сонг ер юзюню дёрт де мююшюнде токътагъан дёрт малайикни гёрдюм. Не кыругъя, не денгизге, не гъеч бир теректе уьфюромесин деп, булар дюньяны дёрт де елин тутуп сакълагъан эдилер. ² Гюнтувшдан таба гётерилип гелеген ва гъакъ Аллагыны мюгъюрюн къолуна тутгъан башгъа бир малайикни де гёрдюм. Бу малайик кыругъя ва денгизге зарал этмеге ихтияр берилген дёрт де малайикге бек къычырып булай айтды:

³ — Аллагыбызын къуллукъчуларыны барыны да мангалайларына биз мюгъюр басып битгинче, я кыругъя, я денгизге, я тереклеге зарал этмегиз. ⁴ Сонг мен мюгъюр басылып белгиленгенлени санавун эшиздим. 144000 адам мюгъюрленген эди. Олар Исрайылны бары да къавумларындан чыкъгъан адамлар эди:

⁵ Ягъуданы къавумундан 12000 адам,

Рубимни къавумундан 12000,

Гадны къавумундан 12000,

⁶ Ашерни къавумундан 12000,

Нафталини къавумундан 12000,

Манашаны къавумундан 12000,

⁷ Симионну къавумундан 12000,

Левийни къавумундан 12000,

Иссакарны къавумундан 12000,

⁸ Зебулунну къавумундан 12000,

Юсупну къавумундан 12000,

Бенияминни къавумундан да 12000 адам мюгъюр басылып белгиленди.

Акъ абалар гийген санавсуз халкъ

⁹ Мундан сонг къарагъанда, санавсуз даражада кёп халкъны гёрдюм. Онда гъар миллетден, гъар къавумдан, гъар халкъдан, гъар тюрлю тиллерде сёйлейгенлерден адамлар бар эди. Олар тахны ва Къозуну алдында токътагъан эдилер. Оланы устюнде акъ абалары, къолларында да хурма терекни бутакълары бар эди. ¹⁰ Олар гючлю тавуш булай кычырылар:

— Күттъарылып тахда олтургъан Аллагыбызыздадыр ва
Къозудадыр!

¹¹ Тахны, тамазаланы ва дёрт де жанлы затны айланасында бары да малайиклер токътагъан эдилер. Олар тахны алдында баш уруп, Аллагыгъа сужда этдилер. ¹² Олар булай кычыра эдилер:

— Амин! Алгъыш, макътав, гъакъыл, шукюрлюк,
гьюрмет, гюч ва къудрат
гъар дайм де Аллагыбызыздадыр!

¹³ Сонг тамазалардан бири магъя:

— Акъ абалар гийген бу адамлар кимлердир? Булар къайдан гелген? —
деп сорады.

¹⁴ Мен булай айтдым:

— Бийим, ойзюнг билесен.

Шо заманда о булай айтды:

— Булар шо уллу балагъдан ойтоп гелгенлер. Ойзлени абаларын жувуп, олар Къозуну къаны булан агъартгъанлар. ¹⁵ Шогъар гёре олар Аллагыны тахыны алдында токътагъанлар ва Ону ибадатханасында гечеси-гюню булан Огъар къуллукъ этелер. Тахда Олтургъаны буса олар булан яшап къалажакъ ва оланы къоруп сакълап туражакъ. ¹⁶ Олар дагъы ач болмажакълар, сувсалпыкъдан инжинмежеклер, гюн ва башгъа бир яллав оланы дагъы инжитмежек. ¹⁷ Тахны ортасында токътагъан Къозу, къойчу малларыны гъайын этегенде йимик, оланы гъайын этежек. О оланы алып юрюжек ва яшав береген сувну булакъларына элтежек. Аллагъ да оланы гёзлериндеги гъар гёзляшны сибирип тайдыражакъ.

Еттиинчи мюгьюрню тайдырылыву

8 ¹Къозу еттинчи мюгьюрню тайдыргъан заманда, кёклерде ярым сагъатгъа ювукъ шыплыкъ болуп турду. ²Мен Аллагъны алдында токъатгъан етти малайикни гёрдюм. Олагъа етти сюр берилиди.

³Сонг бирдагы бир малайик гелип, къурбанлыкъны салагъан ерни янында токътады. Ону къолунда жыжымлары булангъы алтын савут бар эди. Огъар кёп от берилиди. Шо от тютейгенде, арив ийис чыгъара эди. Буланы барын да о Аллагъны бары да халкъыны дуалары да булан бирге тахны алдынdagы алтын къурбанлыкъны салагъан ерни устюне салмагъа герек эди. ⁴Яллайгъан ийисли затны тютюнү Аллагъны халкъыны дуалары булан бирге малайикни къолундан Аллагъгъа багъып гётерилди. ⁵Сонг малайик, савутну алып, къурбанлыкъны салагъан ерни устюндеги ялынны тёгюп, ону толтурду ва ер юзюне багъып ташлады. Шо заман дюньяда кёк кёкюреп, яшмын яшнап, ерлер тербенип гетди.

Етти сюр

⁶Къолларына сюрлени тутгъан етти де малайик оланы чалмагъа онгарылды. ⁷Бириинчи малайик сюр чалды – ерге къан булан къатышгъан буз ва от ташланды. Ерни учден бир пайы, тереклени учден бир пайы ва гъар тюрлю яшыл отлар яллады.

⁸Экинчи малайик сюр чалды – яллайгъан тавгъа ошайгъан бир уллу зат денгизге тюшдю, денгизни учден бир пайы къангъа айланды. ⁹Денгизде яшайгъан бары да жанланы учден бир пайы оылдю, бары да гемелени учден бир пайы дагъылды.

¹⁰Учюнчю малайик сюр чалды – оъзенлени ва булакъланы учден бир пайыны устюне кёкден чыракъдай яллайгъан бир уллу юлдуз тюшдю. ¹¹О юлдузну аты Ювшандыр. Сувланы учден бир пайы оьтесиз бек аччы болду. Шо аччы сувну ичип, кёп адамлар оылдю.

¹²Дёртюнчю малайик сюр чалды – гюнешни учден бир пайы, айны учден бир пайы ва юлдузланы учден бир пайы дагъылгъандай болду. Оланы учден бир пайы къаралды, гюндюзню ва гечени де учден бир пайы ярыкъызыз къалды.

¹³Мен къарап турагъанда, бирден кёкнү ортасында учуп барагъан къаракъушну гёрдюм. О:

– Узакъ къалмай къалгъан учь де малайик де сюр чалажакъ. Ер юзюнде яшайгъанланы гъалына адаршай! Адаршай! Адаршай болсун! – деп къычырды.

9 ¹Бешинчи малайик сюр чалды ва мен кёкден ерге тюшген юлдузну гёрдюм. Бу юлдузгъа тюпсюз къуюну ачгычы берилди. ²О тюпсюз къуюну ачгъанда, ондан бир уллу очакъдан йимик кёп тютюн чыкъды. Бу тютюн гюнешни ва кёкнү къаралтып йиберди. ³Тютюнню ичинден кёп санавда ченгертеки чыгъып, ер юзюне яйылды. Олагъа да дюньядагы акъырапланы гючю йимик бир гюч берилди. ⁴Олагъа ердеги гъар тюрлю отгъа ва тереклеге зиян этмек гери урулду, амма олагъа мангалайында Аллагъны мюгьюрю ёкъ адамлагъа зиян этмеге ихтияр берилди. ⁵Адамлары оылтюрмек бу ченгертилеке гери урулгъан эди, олагъа янгыз беш айны узагъында азап берип турмагъа ихтияр берилди. Акъырап хапгъанда, нечик азап чеге буса, адамлар шолай азап чегип турдулар. ⁶Шо гюнлерде инсанлар оылум ахтарып айланажакълар, амма тапмажакълар; олар оылумге гъасирет болажакълар, амма оылум олардан ари къачажакъ.

⁷Ченгертилени гёрюньюшо урушгъа деп гъазирленген астер атлагъа ошай эди. Оланы башларында алтын тажлагъа ошайгъан бир затлар бар эди, юзлери буса инсанны юзюне ошай эди. ⁸Чачлары къатынгишини чачларына, тишлери де арсланкъапланы тишлерине ошай эди. ⁹Оланы устлеринде темирдей къатты гюбелери бар эди, къанатларыны къавгъасы буса урушгъа деп тербентен ат арбаланы къавгъасы йимик эди. ¹⁰Акъырапланыкине ошайгъан къуйрукълары ва окълары бар эди. Инсанланы беш ай азап чекдирип туражакъ гючю оланы къуйрукъларында эди. ¹¹Оланы устюнде пача болуп тюпсюз къуюну малайиги де бар эди. Бу малайикни аты – ягъудиче Абадон, грекче буса Аполион*.

¹²Бириинчи балагъ гетди, къара чы, мундан сонг дагъы да эки балагъ бар эди.

¹³Алтынчю малайик сюр чалды, мен де Аллагъны алдынdagы алтын къурбанлыкъны салагъан ерни дёрт мююзюнден гелеген бир тавуш эшитдим. ¹⁴Шо тавуш сюр тутгъан алтынчи малайикге:

– Уллу Фират оъзенни янында байланып сакъланагъан дёрт де малайикни йибер, – деп айтды. ¹⁵Шо сагъат ва гюн, ай ва йыл учун гъазирленген дёрт малайик инсанланы учден бир пайын оылтюрмек учун йиберилди. ¹⁶Оланы астеринде эки юз миллион атлы бар эди. Шоланы санавун мен оъзюм эшитдим.

¹⁷Магъа гёрюнген күйде атлар да, атлылар да булаи эди: оланы устюнде от-ялын йимик кызыл, авур гёк ва кюкортдей сари тюслию гюбелери бар эди. Атланы башлары арсланкъапланланы башларына ошай эди. Оланы авузларындан от, тютюн ва кюкорт чыгъа эди. ¹⁸Инсанланы учден бир пайы оланы авзундан чыгъагъан отдан, тютюнден ва

* 9:11 Аполион – демек, дагъытывчы.

кюкортден – бу учь де балагьдан оылдю. ¹⁹ Атланы гючю авузларында ва къуйрукъуларында эди, неге тюгюл де оланы къуйрукъулары башлары булангы йыланлардай эдилер. Шо къуйрукъулары булан олар инсанлагъя зарад гелтире эдилер.

²⁰ Бу балагьдан оылмеген инсанлар товба этмедилер. Олар алда йимик, жинлеге, не гёрюп, не эшигип, не юрюп болмайгъян алтындан, гюмюшден, багъырдан, ташдан ва агъачдан этилген аллагълагъа къуллукъ эте эдилер. ²¹ Олар адам оылтургени, этеген халмажчылыкъулары, зиначылыкъулары ва уручулукъулары саялы товба этмеген эдилер.

Китабы булангы малайик

10 ¹ Сонг мен кёкден тюшоп гелеген гючю бир башгъа малайикни гёрдюм. О булаттъя чырмалгъян эди, башыны устьюнде энемжая бар эди. Ону юзю гюнешге ошай эди, бутлары буса от багъаналар йимик эди. ² Малайикни къолунда ачылгъян гиччи бир китабы бар эди. О онг аягъын денгизни, сол аягъын буса къуруну устьюне басды. ³ О гючю тавуш булан къычырды; ону къычырыгъы арсланкъапланны къычырагъанына ошады. Къычырагъанда, етти кёк кёкюревдей аваз болду. ⁴ Етти кёк кёкюревню эшигендө, мен язмагъа онгарылдым, амма кёклерден бир тавуш магъя:

– Етти кёк кёкюревню сыр этип сакълап къой. Шону язма, – деп айтды.

⁵ Денгизни де, къуруну да устьюнде аякъуларын басып токътагъан шо мен гёрген малайик онг къолун кёкге багъып гётеди. ⁶ Кёклени ва онда яшайгъанланы, ерни ва онда яшайгъанланы, денгизни ва онда яшайгъанланы Яратгъаннаны ва гъар дайм Яшайгъаннаны аты булан ант этди. О булат айтды:

– Дагъы артгъа салынмажакъ! ⁷ Амма еттинчи малайик сюр чалгъян гюнлөрдө Аллагъыны сырлы хыялды толу күйде тамамланажакъ. Шо гъакъда О Озынью къуллукъулары болгъан пайхаммарлагъа билдирди.

⁸ Сонг кёклерден гелген шо тавуш магъя бирдагъы керен де:

– Барып, денгизни ва къуруну устьюнде токътагъан малайикни къолундан шо ачылгъян китапны ал, – деп айтды.

⁹ Мен малайикни къырыйына барып, огъар шо ачылгъян китапны магъя берсүн деп тиледим. Малайик магъя:

– Ма, муну алып аша. Бу сени къурсагъынгы аччы этежек, авзунгда буса бал ашагъандай татли болажакъ, – деп айтды. ¹⁰ Малайикни къолундан китапны алып, мен ону ашадым. Авзум бал ашагъандай татли болуп къалды, къурсагъым аччылыкъдан буруп-буруп аврумагъя башлады. ¹¹ Шо заман магъя:

– Сагъа дагъы да кёп халкълагъа, миллетлеге, гъар тюрлю тиллерде сёйлейтгенлөгө ва пачалагъа байлавлу Аллагъыны атындан сёйлемеге гөрекли болажакъ, – деп айтдылар.

Эки шагъат

11 ¹ Магъя шазынгъа ошайгъян бир таякъ бердилер ва булат айттылды: – Барып, муну булан Аллагъыны ибадатханасын, къурбанлыкъыны салагъан ерни оылче ва онда ибадат этегенлени сана. ² Ибадатхананы тышдагъы абзарындагъыланы санамассан, неге тюгюл тышдагъы абзарят халкълагъа берилген. Олар сыйлы шагъарны 42 ай таптап туражакълар. ³ Мен эки шагъатыма къудрат бережекмен ва олар кирлер де гиип, 1260 гюн Аллагъыны атындан сёйлекелер.

⁴ Бютюн дюньяны Раббисини алдында токътагъан эки зайтун терек ва эки шамчыракъ шо шагъатлардыр. ⁵ Эгер гъеч бирев олагъа зиян этмеге къараса, шо шагъатланы авузларындан от чыгъып, душманланы ёкъ этежек. Олагъа зиян этмеге сюйген гъар ким шолай оылжек. ⁶ Аллагъыны атындан сёйлейген вакътисинде янгур явмасын деп, оланы кёллени бегитетен къудраты бар эди. Оланы сувну къангъа айландырагъан ва нече керен сюйсе де, дюньягъа гъар тюрлю балагъланы гелтиреген къудраты да бар эди.

⁷ Олар оызлени шагъатлыгъын толу күйде тамамлагъан заманда, тюпсюз къуюдан чыгъагъан къыр жан, оланы устьюнде чабып, устьюн гележек ва оланы оылтурежек. ⁸ Оланы сюеклери уллу шагъарны – оланы Раббиси хачгъа илинген шагъарны орамында ташланып къалажакъ. Бу шагъаргъа шартлы къайдада Содом яда Мисри деп айттыла. ⁹ Гъар халкъдан, гъар къавумдан, гъар миллетден ва гъар тюрлю тиллерде сёйлейгелдерден болгъан адамлар, учь гюн ярымны узатында олагъа къарап турup, сюеклерин гёммеге къоймажакъ. ¹⁰ Ер юзюнде яшайгъан инсанлар, оланы оылмеклигинден сююнуп, шатланажакъулар, байрам этежеклер, бир-бирине савгъатлар йибережеклер, неге тюгюл бу эки де пайхаммар ер юзюнде яшайгъанлагъа кёп азап бергенлер.

¹¹ Амма учь гюн ярымдан сонг Аллагъыны яшав береген рутьу шагъатланы къаркъараларыны ичине гирди ва олар аякъыга турдулар. Шону гёргенлени барысына да бир бек уллу къоркъув гелди. ¹² Эки де шагъат кёкден:

– Мунда гётерилигиз, – деген гючю тавушну эшигиди. Сонг олар душманларыны гёзюнү алдында, булаттъя да минип, кёкге чыкъылар.

¹³ Шо вакъти гючю күйде ер тербенди ва шагъарны ондан бир пайы дагъылды. Етти минг адам оылдю, къалгъанлагъа уллу къоркъув гелди ва олар кёклердеги Аллагъына макътавлар этдилер.

¹⁴ Экинчи балагъ шолай битди, къара чы, уьчончу балагъ буса алгъасап геле эди.

Еттинчи малайикни сюр чалыву

¹⁵ Еттинчи малайик сюр чалды – кёклерде бурай кычырагъан гючлю авазлар чыкъды:

– Бютон дюньягъа гъали Раббибиз ва Ону Месиги гъакимлик этме башлажакъ. Энни О гъар даим гъакимлик этип туражакъ!

¹⁶ Аллагыны алдында овзлени тахларында олтуруп турагъан йигирма дёрт тамаза, баш уруп Аллагыгъа сужда этип, ¹⁷ бурай айтдылар:

– Гъей бары да затны Еси болгъан Раббибиз Аллагъ, даим Бар Болгъан, гъали де Бар!

Бютон къудратны Овзунге алып, гъакимлик этме башлагъанынг учун, Сагъа шюкюр этебиз.

¹⁸ Имансызлар къазапланылар, гъали Сени къазапланывунгну гезиги етишди.

Оъюлөгө дуван этмеге, къуллукъуларынг болгъан пайхаммарлагъа, Сени халкъынга ва Сени атынгдан къоркъагъанлагъа – гиччи болсун, уллу болсун – тийишли гъагъын бермеге заман гелди.

Дюньяны бузагъанланы буса ёкъ этмеге вакъти етишди.

¹⁹ Сонг Аллагыны кёкдеги ибадатханасы ачылды ва ибадатханада Ону сыйлы сандыгъы гёрюндю. Яшмын яшнады, кёк кёкюрели, ерлер тербенди, гючлю буз явду.

Къатын ва аждагъа

12 ¹ Кёкде бир уллу тамаша аламат – гюнеш гийген бир къатынгиши гёрюндю. Ону аякъ тюбюнде ай, башында да он эки юлдуздан тажы бар эди. ² Къатын айлы эди. Яш табагъан болжалы ювукълашып, отулгъакъ тутуп кычыра эди.

³ Сонг кёкде бирдагы бир аламат – етти башы, он мююзю ва гъар башында бирер тажы булангъы бир уллу кызылы ялын тюслию аждагъа гёрюндю. ⁴ Ону къуйругъу кёкдеги юлдузланы уйчден бир пайын сибирип ерге тюшюрдю. Яш тувгъандокъ, ону ашамакъ учун, аждагъа яш табагъан къатынны къаршысында токътагъан эди. ⁵ Къатын улан тапды. Шо улан, бары да халкълагъа къатты низам салып, гъакимлик этежек. Амма яшы Аллагыны янына, Ону тахына алынды. ⁶ Къатын буса дангылтъя, овзю учун Аллагъ гъазирлеген ерге къачып гетди. Онда 1260 гюнню узагъында ону гъайы этилип туражакъ.

⁷ Кёклерде дав башланды. Бир якъда Микайыл ва ону малайиклери ябушдулар, бириси якъда буса аждагъа овзюнно малайиклери булан дав этди. ⁸ Амма аждагъаны таман чакъы гючю етишмеди ва о малайиклери

де булан кёклерде овзюнно ерин тас этди. ⁹ Бу аждагъа шайтан ва иблис деп айтылагъан бырынгъы уллу йыланда. Бютон дюньяны алдатып тургъан бу аждагъа овзюнно малайиклери булан бирге ерге ташланды.

¹⁰ Шо заман мен кёклерден гючлю бир тавуш эшиздим. О бурай айтды:

– Энни Аллагыбызыны күтгъарьву, къуваты булан гъакимлик этивию ва Ону Месигини къудраты етишди.

Гечеси-гюнью булан Аллагыбызыгъа бизин иман къардашларыбызыны сёгюп тургъан айыплавчусу кёклерден тюшюрюлдю.

¹¹ Олар Къозуну къаны булан ва овзлени шагъатлыкъ сёзю булан ондан уyst гелдилер.

Олар овз жанларын аямадылар ва оъюмден де тартынмадылар. ¹² Шогъар гёре, гъей кёклер ва онда яшайгъанлар, сююнпоп къалыгъызы!

Ерни ва денгизни гъалына адаршай, неге тюгюл иблис гъали онда гетди.

О гъали къазапланывдан толгъан, неге тюгюл болжалы аз къалгъанни биле.

¹³ Аждагъа овзю дюньягъа ташлангъанын гёргенде, уланъяш тапгъан къатынны артындан чапды. ¹⁴ Къатын дангылда овзю учун гъазирленген ерге учуп гетмеге болсун деп, огъар бирзалим къарақушну эки къанаты берилди. Онда учь йыл ярымны узагъында ону гъайы этилип туражакъ. Онда къатын аждагъадан къорулуп сакъланажакъ. ¹⁵ Сонг къатынны агъыздырып алып гетмек учун, аждагъаны авзундан овзен болуп сув агъылды. ¹⁶ Амма ер къатынгъа кёмек этди. Ер авзун ачып, аждагъаны авзундан чыкъгъан овзенни ютуп къойду. ¹⁷ Шо заман аждагъа къатынгъа бек къазапланы. О къатынны къалгъан яшларына къаршы дав этмеге гетди. Олар Аллагыны буйрукъларын кютюп, Иса-гъа гъалал къуллукъ эте эдилер. ¹⁸ Аждагъа денгиз ягъада токътады.

Денгизден чыкъгъан къыр жан

13 ¹ Мунда мен денгизден чыгъып гелеген бир къыр жанны гёrdюм. Ону он мююзю, етти башы, мююзлерини уйстонде он тажы бар эди, башларыны уйстонде де капир атлар язылгъан эди. ² Мен гёрген къыр жан къыр мишикгэ ошай эди, тек ону аякълары аювнуки, авзу да арсланкъапланыки йимик эди. Аждагъа бу къыр жангъа овзюнно гючюн, тахын ва уллу гъакимлигин берген эди. ³ Къыр жанны башында альякъда тийген бир ойлюр яра бар эди. Гъали шо яра сав болгъан эди. Бютон дюньяны адамлары, огъар тамашалыкъ этип, къыр жанны арты булан гетди. ⁴ Бу къыр жангъа овзюнно гючюн бергени учун, олар аждагъагъа сужда этдилер. Олар бу къыр жангъа да сужда эте этдилер ва:

— Бу кыр жангъа ошайгъан дагы ким бар? Муну булан ким ябушуп болур? — деп сорай эдилер.

⁵Огъар ойкем ва капир сёзлер сёйлемеге ва кырыкъ эки айны узатында яманлыкъ этип турмагъя ёл къоюлду. ⁶Авзун ачып, о Аллагыгъя, Ону атына, О яшайгъан ерге, демек кёклерде яшайгъанланы барына да, капир затланы сёйлей эди. ⁷Огъар Аллагыны халкъы булан дав этип, ондан уyst гелмеге ихтияр да берилди. Огъар гъар къавумну, гъар халкъыны, гъар тюрлю тиллерде сёйлейгэнлени ва гъар миллетни уystонде гъакимлик берилди. ⁸Ер юзүндө яшайгъан, дюнья яралгъанчадан берли къурбан этилген Къозуну яшав китабында аты язылмагъан гъар инсан кыр жангъа сужда этежек.

⁹Къулагы барлар эшитсинлер! ¹⁰Кимге есир болмагъя тарыкъ буса, о есир болур, кимге кылычдан оймеге тарыкъ буса, о кылычдан ойлор. Аллагыны халкъындан буса чыдамлыкъ ва иман талап этиле.

Ерден чыкъған кыр жан

¹¹Сонг мен ерден чыгып гелеген башгъа бир кыр жанны гёрдюм. Ону къозуланыки йимик эки мююзю бар эди, ойзу буса аждагъя йимик сёйлей эди. ¹²О биринчи кыр жанны бары толу гъакимлиги булан ону атындан иш гёре эди. Дюньяны ва онда яшайгъан бары да адамланы о шо замангъа ойлор ярасы сав болгъан биринчи кыр жангъа сужда этмеге борчлу этди. ¹³О уллу мұжизатлар гёрсетди, гъатта бары да адамланы алдында кёкден ерге от тюшюрдо. ¹⁴Оъзюне кыр жанны атындан этме берилген мұжизатлар булан о дюньядагы адамланы башшарын алдата эди. О дюньяда яшайгъанлагы кылычдан ойлор яра тийип сав болгъан биринчи кыр жанны келпетин этмеге буюруду. ¹⁵Бу әқинчи кыр жан биревю кыр жангъа этилген келпетине сёйлеп болардай яшав гюч берди. Шо келпет оъзюне сужда этменлени барын да ойлортмеге буюруду. ¹⁶Әқинчи кыр жан бары да адамланы — гиччилени ва улуланы, байланы ва ярлыланы, күулланы ва азатланы — онг къолуна яда мангалайына мюгьюр басып дамгъала-макъны талап этди. ¹⁷Шолай мюгьюрю ёкъ гишиге энниден сонг бир затны да не сатмагъа, не сатып алмагъа ярамай эди. Мюгьюрге кыр жанны аты яда ону атын белгилейген санав^{*} язылгъан эди.

¹⁸Мунда гъакъыл герек. Гъакъылы бар гиши, гъисап этип, кыр жанны санавун чыгъаражакъ. О да инсанны санаву — алты юз алтмыш алты.

* 13:17 Бырынгы заманларда гъарплар санавланы орнуна да къоллана болгъан. Гъарпланды санав маңналарын къошуп, адамны атына кыйышывлу гелеген санавну чыгъарма бола болгъан.

Къозу ва 144000 гиши

14 ¹Къарагъанда, мен Къозуну гёрдюм. О Сион тавну уystонде токъ-тагъян эди. Ону булан бирге 144000 гиши де бар эди. Оланы мангалайларына Къозуну ва Ону Атасыны атлары язылгъан эди. ²Кёкден гелеген бир сес эшитдим. Шо сес бир вакытини ичинде бек агъагъан ойзенни, гючлю кёк кёкюревню ва согулагъан къомузланы тавушуна ошай эди. ³144000 де гиши тахны алдында, дёрт жанлы затны ва тама-заланы алдында янгы йырны йырлай эди. Дюньядан къутгъарылгъан о 144000 адамдан башгъа дагы бирев де бу йырны йырлап болмай эди. ⁴Олар къатынгишилер булан ювукълукъ этип, яшавун похламагъан, ойзени таза сакылагъан адамлар эди. Олар Къозу къайда барса да, Ону арты булан барагъан адамлар эди. Олар инсанланы арасындан къутгъарылып, Аллагыгъя ва Къозугъа тюшомню башлапгъы пайы йимик берилди. ⁵Оланы авзундан гъеч бир ялгъан сёз чыкъмагъан эди ва олар нарысталардай таза адамлар эди.

Үч малайикни хабарлары

⁶Сонг мен кёкнү ортасында учагъан бирдагы бир малайикни гёрдюм. О ер юзүндө яшайгъанлагы — гъар миллетге, гъар къавумгъа, гъар тюрлю тиллерде сёйлейгэнлени ва гъар халкъыга билдирмек учун, даймилик Сююнч Хабарны алып геле эди. ⁷Гючлю тавуш булан малайик:

— Аллагыдан къоркъугъуз ва Огъар макътав этигиз! Неге тюгюл де, Ону дуваныны сагъаты гелди. Кёк булан ерни, денгизлер булан сув булақъланы Яратгъангъа сужда этигиз, — деп айтды.

⁸Ону арты булан әкинчи малайик гелди. О:

— Тюп болду, тюп болду уллу шагъар Бабил! Неге тюгюл де, о оъзюнү пасатлыгъына бакъгъан якъдагы Аллагыны ачувиу чагырын бары халкъын ичме борчлу этди, — деп айтды.

⁹Әқинчисини арты булан учциончю малайик гелди. О гючлю тавуш булан бурай айтды:

— Ким кыр жангъа ва ону келпетине сужда этсе, ким мангалайына яда къолуна ону мюгьюрюн басмагъа къойса, ¹⁰шо адам Аллагыны ачувиу пияласындан Ону къазапланывуна сув къошуулмагъан чагырындан ичежек. О сыйлы малайиклени ва Къозуну гёз алдында отну ва яллайгъан кюкортню ичинде азап чегежек. ¹¹Олар бар ерде гъар дайм азап отуну тютюню чыгып туражакъ. Кыр жангъа ва огъар этилген келпетте сужда этегенлени, ону аты язылгъан мюгьюрнү басдыргъанлагы не гюндюз, не гече рагъатлыкъ болмажакъ.

¹²Аллагыны халкъы — Аллагыны буйрукъларын күтюп, Исагъа амин болгъанлар — чыдамлыкъ этмеге гереклер.

¹³ Сонг мен кёклерден бурай сёзлени сёйлейген бир тавуш эшитдим:
— Яз: Раббиизге иманы булан оылгенлер бу энниден сонг наисип-лилердир.

Аллагыны Ругыу бурай дей:
— Дюр. Олар бары да къыйынлыкъларындан рагъатланажакълар.
Этген яхши ишлери оланы арты булан юрюп туражакъ.

Дюнья тюшюмюн къайтарағын заман

¹⁴ Мундан сонг бир акъ булут гёрдум. Булутну устьюнде Инсанны Уланына ошайгъян бирев олтургъян эди. Ону башында алтын таж, къолунда да итти оракъ бар эди. ¹⁵ Сонг ибадатханадан бирдагы бир малайик чыгып, булутну устьюнде Олтургъянгъя гючлю тавуш булан:

— Орагынгны йибер ва ормагъя башла, неге тюгюл оракыны заманы гелди ва дюнья тюшюмюн къайтармагъя заман етишди, — деп къышырды. ¹⁶ Шо заман булутну устьюнде Олтургъян орагын дюньягъя ташлады ва дюнья тюшюмюн къайтарылды.

¹⁷ Сонг кёклердеги ибадатханадан къолунда итти орагы булангъы бирдагы бир малайик чыкъды. ¹⁸ Сонг къурбанлыкъны салагъян ерден башгъя бир малайик чыкъды. Огъар отну гъакимлиги берилген эди. О итти орагы буланты малайикге гючлю тавуш булан:

— Итти орагынгны йибер ва дюнья юзюм бавундан юзюм салкынланы жый, неге тюгюл олар бишген, — деп айтды. ¹⁹ Малайик орагын дюньягъя ташлады. Юзюмню жыйып, Аллагыны къазапланыну юзюм сыйгъагъян уллу ерине элтип ташлады. ²⁰ Шагъарны ягъасындагы юзюм сыйгъагъян ерде юзюм тапталды. Ондан оъзендей болуп къян акъды. Шо къян оъзенни узунлугъу учь юз чакырымгъя ювукъ, теренлиги де атны тизгинине гелеген күйде эди.

Етти малайик ва етти балагъ

15 ¹ Кёклерде башгъя бир уллу ва гъайран аламатны — ахырынчы етти балагъ булан етти малайикни гёрдум. Ахырынчы дейгеним, неге тюгюл шуну булан Аллагыны къазапланыну бите эди. ² Отгъя къошулыгъан шишадан болгъян денгиз жимик бир зат гёрдум. Денгизни устьюнде къыр жандан, ону келпетинден ва ону атын белгилейген санаудан уист болгъанлар токътагъян эдилер. Оланы къолларында Аллагъ берген къомузлар бар эди. ³ Олар Аллагыны къуллукъчусу Мусаны ва Къозуну йырын йырлай эдилер:

— Бары да затны Еси болгъян я Рабби Аллагъ!
Сени ишлериң уллудур ва гъайранды.
Гъей халкъланы Пачасы!
Сени ёлларынг адиллидир ва гъакъдыр.

⁴ Я Рабби! Сенден къоркъмайгъан, Сени атынга макътав этмейген ким болур?
Неге тюгюл де, янгыз бир Сен сыйлысан.
Бютюн халкълар Сагъя сужда этмеге гележеклер, неге тюгюл Сени адилли ишлериң ачыкъ күйде гёрюндю!

⁵ Сонг мен къарап, кёклердеги шагъатлыкъ этеген чатырны — кёклердеги ибадатхананы ачылғынан гёрдум. ⁶ Ибадатханадан етти балагъы да булан етти малайик чыкъды. Олар таза, гээ къамашдырагъан кетен опуракълар гийген ва кёкюреклерине алтын байлавлар байлагъан эди. ⁷ Дёрт жанлы затны бири етти де малайикге гъар дайм яшайгъян Аллагыны къазапланынуундан толгъян етти алтын савут берди. ⁸ Ибадатхананы ичи Аллагыны макътавлугъуну ва къудратыны булутундан толду. Етти де балагъ битмей туруп, ибадатхананы ичине бирев де гирип болмады.

Аллагыны къазапланыну булангъы етти савут

16 ¹ Ибадатханадан гючлю бир тавуш эшитилди. Бу тавуш етти малайике:

— Барыгъыз, Аллагыны къазапланыну булангъы етти савутну ичиндеги затны ерге тёгюгюз, — деп айтды.

² Биринчи малайик барып, оъзюню савутуну ичиндеги затны ерге тёкдю. Шондан сонг къыр жанны мюгъюрү басылып белгиленгенлөгө ва ону келпетине сужда этегенлөгө бек авуртагъан яман жужукалар чыкъды.

³ Экинчи малайик оъзюню савутуну ичиндеги затны денгизгэ тёкдю ва денгизни суу оъзюню къаны жимик бир къангъа айланып къалды. Денгизни ичиндеги бары да жанлы затлар оълдю.

⁴ Уйчончю малайик оъзюню савутуну ичиндеги затны оъзенлөгө ва сув булакълагъа тёкдю. Олар да шолай къангъа айланып къалды. ⁵⁻⁶ Сувлагъа тъакимлик этеген малайик айтгъян бурай сёзлени эшитдим:

— Гъей Гъакъ ва Бар болгъян, Сыйлы, Сен адиллисен!
Неге тюгюл де, Сен гъакъ дуван гесе эдинг.
Олар Аллагыны халкъыны ва пайхаммарланы къанын тёкдю.
Олагъа лайыкълы болагъан күйде Сен де олагъа
ичмеге къан бердинг.

⁷ Къурбанлыкъны салагъян ерден бурай бир тавуш эшитдим:

— Дюр, бары да затны Еси болгъян Раббииз Аллагъ!
Сен адилли ва гъакъ күйде дуван этесен.

⁸ Дёртюнчю малайик оъзюню савутуну ичиндеги затны гюнешни уистюне тёкдю. Гюнешге оъзюнию артыкъ яллаву булан инсанланы чиркитмеге ихтияр берилди. ⁹ Уллу яллав оланы чиркитди ва олар балагълагъа гъакимлик этеген Аллагыны атына налат бердилер. Олар товба этмеди-лер ва Ону атына макътав этмеди-лер.

¹⁰ Бешинчи малайик оъзюню савутуну ичиндеги затны кыр жанны тахыны уьстюне тёкдю ва кыр жанны пачалыгъы къарангылыкъга батып къалды. Инсанлар аврумакъыдан тиллерин хандылар. ¹¹ Оъзлар тарыгъан аврувлары ва яралары учун олар кёклердеги Аллагыгъа налат бердилер, амма этген ишлери саялы товба этмедилер.

¹² Алтынчы малайик оъзюнию савутуну ичиндеги затны уллу Фират оъзенни уьстюне тёкдю. Бу оъзендеги сув къуруду ва Гюнтувшдан гелеген пачалагъа ёл ачылды. ¹³ Сонг мен аждагъаны авзундан, кыр жанны авзундан ва ялгъан пайхаммарны авзундан бакъалагъа ошайгъан учь жин чыгъып гелегенин гёрдюм. ¹⁴ Олар бир тюрлю аламатлар гёрсетип болагъан жинлер эди. Жинлер бары да затны Еси болгъан Аллагыны Уллу Гюнюнде ябушмагъя дюньяны бары да пачаларын жыймакъ учун гетген эдилер.

¹⁵ Иса бурай айтды:

— Къара чы, уручу йимик гелип къаларман! Яланъач чыгъып биябур болмасын учун, айыкъ туруп, опуракъларын сакътайтканлар на-сиплилердир.

¹⁶ Олар ягъудиче Армагедон деп айтылагъан ерге бары да пачаланы жыйдилар.

¹⁷ Еттинчи малайик оъзюнию савутуну ичиндеги затны гъавагъа тёкдю. Ибадатханадагъы таҳдан:

— Болма тарыкъ зат болду! — деген гючлю тавуш эшитилди. ¹⁸ Шо заман яшмынлар яшнады, кёклер кёкюреди ва ерлер тербенди. Инсанлар яралгъанлы ер юзюнде бурай гючлю ер тербенив бир заманда да болмагъандыр. ¹⁹ Уллу шагъар ярылып, учь гесек болду ва дюньяны улукелерини шагъарлары чёкдю. Аллагы уллу Бабилни де унутмады. Аллагыны къазапланындан толгъан пияланы оттар да ичмеге тюшдю. ²⁰ Бары да атавлар ёкъ болду, тавлар да дагыр къалмады. ²¹ Кёклерден таба инсанланы уьстюне гъариси кыркъ килолар гелеген кёп уллу буз явду. Бу балагъ учун инсанлар Аллагыгъа налат бердилер, неге тюгюл зор уллу балагъ гелген эди.

Уллу къагъба къатын

17 ¹ Къолуна етти савутну тутгъан етти малайикни бири мени яныма гелип:

— Мунда гел, кёп сувларда олтургъан уллу къагъба къатын нечик такъсырланажагъын гёрсетейим. ² Бу дюньяны пачалары ону булан зина пасатлыгъыны чагъырындан эсиргенче иче эди, — деп айтды.

³ Мундан сонг малайик Аллагыны Ругъуну таъсириinden мени да-нгылгъа алып барды. Онда мен етти башлы, он мююзлю ва уьстюне

капир атлар язылгъан къызыл кыр жанны уьстюнде олтургъан бир къатынгишини гёрдюм. ⁴ Къатын къызыл ва авур къызыл парча опуракълар гийген, алтын, къыйматлы ташлар, инжилер тагып безенген эди. Къолунда да жиргенч затлардан ва оъзю юрютген зинаны наслыгъындан толгъан бир алтын пияласы бар эди. ⁵ Ону мангалайина «Уллу Бабил — дюньяны къагъбаларыны ва бары да жиргенчиликлерини анасы» деген бир сырлы маънаси булангъы ат язылгъан эди. ⁶ Къатын Аллагыны халкъыны ва Исаны гъакында шагъатлыкъ этгенлени къаны булан эсиргенин гёрюп, мен бек тамашалыкъ этдим. ⁷ Малайик магъя бурай айтды:

— Сен негер тамаша боласан? Бу къатынны ва о минип олтургъан етти башлы ва он мююзлю кыр жанны сирин мен сагъа ачарман. ⁸ Сен гёр-ген кыр жан бир заманларда болгъан, гъали буса ёкъ. Бираздан сонг о тюпсюз къуюдан чыгъажакъ ва даймге ёкъ болажакъ. Ер юзюнде яшайгъан ва дюнья яралгъандан берли оъзлени атлары яшав китабына язылмагъанлар, кыр жанны гөргенде, тамаша болажакълар. Неге тюгюл де, о бир заманларда болгъан, гъали буса ёкъ, амма бирдагъы керен гележек.

⁹ Мунда англав ва гъакыл тарыкъ. Етти баш — уьстюнде къатын олтургъан етти тёбе. Бир вакътини ичинде олар етти пача да дюр. ¹⁰ Олардан бешевю гъали ёкъ, бири гъали де пачалыкъ этип тур, башгъа бири гъали де гелип битмеген. Гелгенде де, о аз заман тюгюл къалмажакъ. ¹¹ Бир заманларда болгъан, гъали буса ёкъ кыр жан сегизинчи пачадыр, еттини биритир. Бары да оъзгелери йимик, о да ёкъ болажакъ.

¹² Сен гёрген он мююз он пачадыр. Олар гъали де пача гъакимлигин алып битмегенлер, амма кыр жан булан биргэ бир сагъатгъа пача гъакимлигин алажакълар. ¹³ Оланы мурады бир: олар оъзлени гъакимлигин ва гючюн кыр жангъа бережеклер. ¹⁴ Олар Къозугъа къаршы ябушажакълар, амма Къозу олардан уьстюн гележек, неге тюгюл Къозу раббилини де Раббисидир, пачаланы да Пачасыдыр. Ону булан бирче болгъанлар чакъырылгъанлардыр, танглалгъанлардыр ва Огъар амин болгъанлардыр.

¹⁵ Малайик магъя дагы да бурай айтды:

— Къагъба къатын олтургъан ерде сен гёрген сувлар халкъланы, къавумланы, гъар тюрлю тиллерде сёйлейгенлени ва миллетлени белгисидир. ¹⁶ Сен гёрген кыр жан да, он мююз де бу къагъба къатынны гёрюп ярамайлар. Ону талап, яланъач къояжакълар, этин ашап, отда яндыражакълар. ¹⁷ Аллагы о пачаланы юреклерине Оъзю сюйгенни этдирмек деген бир хиялны салды. Аллагыны сёзлери яшавгъа чыкъгъанча, олар оъзлени гъакимлигин кыр жангъа бермеге рази болажакъ. ¹⁸ Сен гёрген къатын дюньяны бары да пачаларыны уьстюнде гъакимлик этип турғын уллу шагъардыр.

Уллу шагъар Бабилни тюп болуву

18 ¹Мундан сонг кёкден тюшоп гелеген башгъа бир малайикни гёрдюм. Огъар уллу гъакимлик берилген эди ва дюнья ону макътавлугъу булан шавлалангъан эди. ²О тючлю тавуш булан кычырып будай айтды:

— Тюп болду, тюп болду уллу шагъар Бабил!
О гъар тюрлю жинлер, гъар тюрлю шайтанлар жыйылагъан
ерге, гъар тюрлю мурдар къушланы, гъар тюрлю мурдар
ва жиргенч гъайванланы уясына айланып битди.
³ Неге тюгюл де, бары да халкъылар ону зиналыгъыны ва
Аллагыны къазапланывуна чагырындан ичди.
Дюньяны пачалары ону булан зиналыкъыга тюшдюлөр,
савдюгерчилири де ону гъайбатлыгъы булан байлыкъ
къазандылар.

⁴ Кёкден бирдагы башгъа тавуш эшитдим. О булагай айтды:
— Гъей Мени халкъым! Ону гионагъыларына ортакъчи болмас учун,
огъар гележек балагъылагъа тюшмес учун, ондан чыгып тай!
⁵ Ону устюне тюшген гионагъылары кёкге етишди ва ону
яманлыкъыларын Аллагай унутмады.
⁶ Огъар овзю бергенге гёре беригиз, ишлерине гёре эки къабат
къайтарышын этигиз, чагырып береген пияласына эки
керен артыкъ тючлю чагырдан тёгюгюз.
⁷ О овзюне нечакты гъайбатлыкъ ва макътавлукъ гелтирген буса,
огъар шончакты къайгы ва азап гелтиригиз.
О: «Мен бир тул къатын тюгюлмен. Мен пача къатын йимик
олтургъанман.
Мен бир заманда да пашманлыкъыны гёrmесмен», — деп
макътанды.
⁸ Шо саялы да ахыры бир гион огъар гъар тюрлю балагъылар етежек:
оълюм, авур агъ урувлар ва уллу ачлыкъ.
О отгъя салынып яллатылар, неге тюгюл огъар дуван этген
Рабибиз Аллагай къудратлыдыр.

⁹ Шагъар булан зина этип, ону байлыгъындан кеп чегип тургъан
дюньяны пачалары о яллайгъан отну тютюнин гёрген заманда, огъар
яс этип йылажакъылар. ¹⁰Ону азап чегегенинден къоркъылакъыдан
йыракъыдан туруп, булагай айтажакъылар:

«Адаршай, адаршай уллу шагъаргъа! Гючлю шагъар Бабил!
Бир сагъатны ичинде такъсырланаپ битдинг!»

¹¹ Ер юзюнин савдюгерчилири огъар яс этип йылайлар, неге тюгюл
оланы малларын бирев де дагыы сатып алмай. ¹²Оланы алтынын,

гюмюшон, кыйматлы ташларын ва инжилерин, юкъкъа кетен, йибек, авур кызыл ва кызыл парча къумачларын, багъалы агъачларын, пилни сюегинден, багъырдан, темирден ва мармар ташдан этилген затларын, ¹³дарчинлерин, атирлерин, атирли балгъамларын ва майларын, чагырларын, зайтун майын, унун ва будайын, туварларын ва къойларын, атларын ва арбаларын, къулларын, инсанланы жанларын дагыы бирев де сатып алмай. ¹⁴Олар: «Сени жанынг ушатагъан емишлеринг сени къолунгда дагыы ёкъ. Бары да байлыкъыларынг ва макътавлугъунг къолунгдан чыкъыды ва бир заманда да дагыы къайтып гелмежек», — деп айтажакъылар. ¹⁵Бабил шагъар себепли болуп къазангъан савдюгерчилир, ону азап чегегенинден къоркъылакъыдан йыракъыда токътажакъылар. ¹⁶Олар булагай йылап яс этежеклер:

«Адаршай, адаршай уллу шагъаргъа!

О юкъкъа кетенден, авур кызыл ва кызыл парча опуракъ
гийген эди, алтын, кыйматлы ташлар ва инжилер булан
безенген эди.

¹⁷ Бары да бу байлыкъ бир сагъатны ичинде ёкъ этилди!»
Гъар гемени еси, ёлчулар, денгизчилир ва денгизден къазанып яшайгъан гъар адам арекден туруп къаражакъ. ¹⁸О яллайгъан отну тютюнин гёрген заманда: «Бу уллу шагъаргъа тэнг гелеген шагъар дагыы бир заманда да болгъанмы экен?» — деп къычыражакъылар. ¹⁹Башларына кюл де себип, олар булагай йылап, яс этип къычыражакъылар:

«Адаршай, адаршай уллу шагъаргъа!

Денгизде гемелери болгъанлар барысы да сени булан бай болдулар!
Бир сагъатны ичинде сен гъеч болдунг!

²⁰ Гъей кёклер, Аллагыны халкъы, элчилир ва пайхаммарлар!
Ону башына къолгъан гъалдан сююнгюз! Неге тюгюл де,
сизге этген затлары саялы Аллагай ону такъсырлагъан».

²¹ Сонг тючлю бир малайик, уллу тирменташ чакъы бир ташны алып, ону денгизге ташлап йиберип, булагай айтды:

— Бабилни де шолай гюч булан ташлажакъ ва дагыы бирев де
ону гёрюп болмажакъ.

²² Йырлайгъанланы, къомуз согъагъанланы, балабан ва зурнай
согъагъанланы сесслери сенде дагыы эшитилмежек, дагыы
сенде саниятчылар болмажакъ, айланагъан
тирменташланы къавгъасы да сенде дагыы эшитилмежек.

²³ Сенде дагыы бир заманда да чыракъ ярыкъ гёрюнмежек, гиев-
нюю ва гелинни тавушларын дагыы бирев де эшитилмежек.
Неге тюгюл де, сени савдюгерчилиринг дюньяны вазирлери эди;
неге тюгюл де бары да халкъыланы сени халмажчылыгъынг
алдатды.

²⁴ Амма пайхаммарланы, Аллагыны халкъыны ва дюнъядагы бары да оылтурюлгелнени къаны мунда табулду.

Кёклерде кён халкъыны къуваныву

19 ¹Мундан сонг мен кёклерде бир кён халкъыныкىй имик гючлю тавушланы эшитдим. Олар бурай къычыра эдилер:

— Макътав! Къутгъарылыв, макътав ва къудрат Аллагыбызыницир!

² Ону дуванлары гъакъыдыр ва адиллидир.

Зинасы буран дюнъяны пасат ёлгъа салгъан къагъба къатынны тақсырлады.

Аллагы Ользюню къуллукъуларыны къаны учун ондан овч алды.

³ Олар бирдагы керен бурай къычырдылар:

— Макътав! Ону азап отуну тютюню оврге гётериле ва гъар дайм гётерилип туражакъ.

⁴ Йигирма дёрт тамаза ва дёрт жанлы зат, баш уруп тахыны устьюнде олтургъан Аллагыга сужда этип:

— Амин! Макътав! — деп къычырдылар.

⁵ Тахдан бурай тавуш эшитилди:

— Гей Аллагыны бары да къуллукъулары, Ондан къоркъагъанлар — гиччилик ва уллулар!

Аллагыбызгъа макътав этигиз!

⁶ Мундан сонг мен гюп болгъан халкъыны ойкюрююдей, неде шаршарны къавгъасыдай, неде гючлю кёк кёкюревлени авазыдай бир затны бурай дегенин эшитдим:

— Макътав! Бары да затны Еси болгъан Раббибиз гъакимлик эте тур!

⁷ Сююнейик, шат болайыкы! Огъар макътавлуку этейик!

Къозуну той сагъаты етиши. Ону гелешмиши гъазир болду.

⁸ Гиймек учун огъар юкъыя, ачыкъ тюлю ва таза кетен опуракъ берилди.

Бу кетен Аллагыны халкъыны мумин ишлерини белгисидир.

⁹ Шо заман малайик магъя:

— Яз: Къозуну тоюна чакъырылгъанлар насилилердир! — деп айтды.

— Ну Аллагыны гъакъ сёзлеридир, — деп де къошду.

¹⁰ Шо заман огъар сужда этмеге деп, аякъларыны алдында баш урдум. О буса магъя:

— Шолай этме! Сен де, Исаға гыалал къуллукъ этеген иман къардашларынг да имик, мен де Аллагыны бир къуллукъчусуман. Аллагыга сужда эт! Аллагыны атындан сёйлемекни мурады Исаны гъакъында шагъатлыкъ этмекдир, — деп айтды.

Акъ атгъа минген атлы

¹¹ Мен ачылгъан кёклени ва акъ атны гёрдюм. Атгъа минген атлыгъа Амин ва Гъакъ деп айттыла эди. Неге тюгюл де, О адилли кюйде дуван эте ва дав юрюте эди. ¹² Ону гёзлери янагъан от имик эди, башында да кёп тажлары бар эди. Ону устьюне Ользюнден башгъа бирев де билмейген ат язылгъан эди. ¹³ О къангъа батгъан аба гийген эди ва Огъар «Аллагыны Каламы» деген ат берилген эди. ¹⁴ Ону арты буран акъ атлагъа да минип, устьюне юкъыя, таза акъ кетен опуракълар да гийген кёклени асгерлери геле эди. ¹⁵ Халкъланы къырмакъ учун, Ону авзундан чыкъыган итти бир къылышы бар эди. О олагъа къатты низам салып гъакимлик этежек. Бары да затны Еси болгъан Аллагыны бек гючлю къазапланывуна юзюм сыгъатын еринде чатыр сыгъажакъ. ¹⁶ Ону абасына ва къабургъасына «Пачаланы Пачасы ва раббилини Раббиси» деп язылгъан эди.

¹⁷ Гюнешде токътагъан малайикни де гёрдюм. О кёкде учагъан бары да къушлагъа гючлю тавуш булан:

— Гелигиз! Аллагы къургъан уллу тепсиге жыйылыгъыз. ¹⁸ Пачаланы, асгербашларыны ва асгерлени, атланы ва атлыланы, бары да адамланы — къулланы ва азатланы, гиччилини ва уллulanы этин ашажакъсыз, — деп къычырды.

¹⁹ Сонг мен къыр жанны ва асгерлери де буран дюнъяны пачаларын гёрдюм. Олар атгъа Мингенге ва Ону асгерине къаршы дав этмек учун жыйылыгъан эдилер. ²⁰ Къыр жан ва ону буран бирге ялгъан пайхаммар есир этилип тутулду. Бу ялгъан пайхаммар къыр жанны атындан алатматлар гёрсөтген эди. Къыр жанны мүгьюю басылып, ону келпетине сужда этгенлени ялгъан пайхаммар шо аламатлар буран алдатып турду. Оланы экеви де кюкорт яллайтъан кёлгэ савлайын ташландылар.

²¹ Къалгъанлары буса атгъа Мингенни авзундан чыгъагъан къылышыз буран оылтурюлдю ва бары да къушлар оланы этин ашап тойдулар.

Минг Ыыл

20 ¹Сонг мен кёкден тюшюп гелеген бир малайикни гёрдюм. Ону къолунда тюпсюз къиону ачыгъычы ва бир уллу шынжыры бар эди. ² О жинлени башчысы, демек иблис болгъан аждагъаны — бирингиштүрк тутду ва минг Ыылгъа бугъавлады. ³ Малайик ону тюпсюз къиогъа ташлады. Минг Ыыл биттинче, о халкъланы дагы алдатып болмасын деп, бегитип, устьюне мүгьюор басды. Шондан сонг о бир аз заманға эркин этилежек.

⁴ Мен тахланы гёрдюм. Оларда олтургъанлагъа дуван этме ихтияр берилген эди. Исаны гъакъында ва Аллагыны каламыны гъакъында шагъатлыкъ этгени учун башлары гесилгенлени ругъларын гёрдюм. Олар не къыр жангъа, не ону келпетине сужда этмей эдилер, мангалаины

яда къолуна ону мюгьюрюн басма къоймай эдилер. Олар янгыдан тирилип, Месигь булан бирликде минг йыл гъакимлик этдилер.⁵ Бу биринчи тирилив эди. Ойлюлени къалгъанлары минг йыл ойтмей туруп тирилмеди.⁶ Биринчи тириливнү вакътисинде яшав алгъанлар насып-лидер ва сыйлыдыр. Экинчи ойлюмню оланы устьюнде гъеч бир къудраты ёкъдур. Олар Аллагыны ва Меситъни дин къуллукъчулары болажакъ ва Ону булан бирликде минг йыл гъакимлик этежеклер.

Ибليسни ахыры

⁷ Минг йыл ойтгенден сонг, ибليس ойзюню зинданындан чыгъарыла-жакъ. ⁸ Бары да халкъланы давгъа жыймакъ учун, о дюньяны дёрт де ягындагы, демек Яъжуж ва Маъжуж деген ерлердегилени дагы да ал-датмагъа гетежек. О дентиз ягъадагы къайыр биортюклени санавудай чакъы халкъны жыяжакъ. ⁹ Олар ер юзүнде яйылажакълар ва Аллагыны халкъны яшайгъан ерин – Ону сююмлю шагъарын къуршап алажакъ-лар. Амма бу заманда кёкден от тюшүп, оланы барын да яллатажакъ. ¹⁰ Оланы алдатгъян ибليس буса кюкүрт яллайгъан кёлге ташланажакъ. Шондан алда кыры жан ва ялгъан пайхаммар да шонда ташлангъан эди-лер. Шонда олар гечеси-гюню булан гъар даим азап чегип туражакълар.

Ойлюлөгө дуван этилген

¹¹ Сонг уллу бир акъ тахны ва ону устьюнде Олтургъаннын гёрдюм. Ону бети гёргөнгөнде, ер ва кёк къачып гетдилер. Гъали оланы тапма да бол-май эди. ¹² Мен тахны алдында токътагъан гиччи ва уллу ойполени гёр-дюм. Китаплар ачылгъан эди ва бирдагы бир китап – яшав китабы – ачылгъан эди. Ойлюлөгө, китапларда язылгъан затлагъа асасланып, гъар кимге ойзю этген ишлөгө гёре дуван этиле эди. ¹³ Дентиз ойзюню ичинде-ги ойлюлени, ойлюм ва ахырат ойзлерде бар ойлюлени чыгъардылар. Гъар кимге этген ишлериңе гёре дуван этиле эди. ¹⁴ Сонг ойлюм ва ахырат ял-лайгъан кёлге ташланды. Яллайгъан кёл экинчи ойлюмдор. ¹⁵ Яшав кита-бында ойзлени аты язылмагъанлар яллайгъан кёлге ташландылар.

Янгы Ерусалим

21 ¹ Мундан сонг мен бир янгы кёкнү ва янгы ерни гёрдюм. Алдын-гы кёк ва алдынгы ер тайып битдилер, дентиз де ёкъ эди. ² Мен кёклерден – Аллагыны янындан сыйлы шагъар болгъан янгы Еруса-лимни гелегенин гёрдюм. О гелешмиши учун безендирилип онгарыл-гъан бир гелин иймик эди. ³ Тахдан гючлю бир тавуш эшитдим:

– Къара чы! Аллагыны чатыры гъали инсанланы арасында. Олар Ону халкъы болажакъ, Ойзю Аллагы да олар булан болажакъ ва олагы Аллагы болажакъ. ⁴ О оланы гёзлериндеги гъар гёзъяшны сибирип тайдыражакъ.

Не ойлюм, не йылав, не яс, не аврув болмажакъ, неге тюгюл алдынгы затлар тайып битди.

Тахда Олтургъян:

– Къара чы! Мен бары да затны янгыртаман! Яз, бу герти ва гъакъ сёзлер, – деп айтды. ⁶ Сонг О магъа бурай айтды:

– Болма тарыкъ зат болду! Алфа ва Омега, Башы ва Ахыры Менмен. Сувсалпыкъдан янагъанлагъа Мен яшав береген булагъындан гъава-йын сув бережекмен. ⁷ Устьюн гелгенлер буланы барысын да варис пай иймик алажакълар. Мен оланы Аллагы болажакъман, олар да Мени авлетлерим болажакъ. ⁸ Амма къоркъачлар, имансызлар, наожаслар, ойлтурювчөлөр, зиначылар, халмажчылыкъ булан машгүль болагъан-лар бары да, ялгъан аллагъалагъа къуллукъ этегенлер ва бары да ялгъан-чылар ичинде кюкүрт янагъан кёлге ташланажакълар. Оланы ери шон-дадыр. Бу экинчи ойлюмдор.

⁹ Сонг ичи етти балагъдан толгъан етти савуту булангы малайикле-ни бири мени яныма гелди де:

– Гел! Мен сагъа Къозугъа гелген гелинни – Ону къатынын гёrsете-жекмен, – деп айтды. ¹⁰ Аллагыны Ругуну гъайран къудратын сезген мени малайик бир уллу ва бийик тавну устьюне алып гелди. О магъа кёк-лерден – Аллагыны янындан сыйлы шагъар болгъан Ерусалимни тюшүп гелегенин гёrsетди. ¹¹ О Аллагыны сыйлы нюрю булан къувлуй эди. Ону къувлуйгъаны къыматлы ташны, ачыкъ ешим ташны къувлуйгъанына ошай эди. ¹² Шагъарны уллу ва бийик барусу, он эки къапусу, оланы ал-дында да он эки малайик бар эди. Къапуланы устьюне Исрайылны он эки къавумуну атлары язылгъан эди. ¹³ Гюнтувшдан учь къапу, темир-къазыкъдан учь къапу, кыбладан учь къапу, гюнбатышдан да учь къапу бар эди. ¹⁴ Шагъарны барусу он эки кюрчюню устьюнде токътагъан эди. Оланы устьюнде де Къозуну он эки де элчисини атлары язылгъан эди.

¹⁵ Мени булан сёйлейген малайикни къолунда, шагъарны, ону къапула-рын ва барусун ойчемек учун, алтындан бир шазыны бар эди. ¹⁶ Шагъар дёртмююшнү гёлеминде эди. Ону узунлугъу да, генглиги де тенг эди. Малайик шагъарны шазын булан ойчеди. Шагъарны узунлугъу 2400 ча-къырым, ону генглиги ва бийиклиги узунлугъуна тенг эди. ¹⁷ Малайик инсанлар ойчейген ойчев булан пайдалангъанда, шагъарны барусуну бийиклиги алтмыш алты метр бар эди. ¹⁸ Бару ешим ташдан, шагъар ойзю буса шиша иймик ачыкъ таза алтындан ишленген эди. ¹⁹ Шагъарны бару-ларыны кюрчюлери гъар тюрлю къыматлы ташлар булан безендирилген эди: биринчи кюрчю ешим таш булан безендирилген эди, экинчиси – гёк якъут, уччюнчюсю – агъат, дёртюнчюсю – зумрут, ²⁰ бешинчиси – оникс, алтынчысы – кызыл якъут, еттинчиси – хризолит, сегизинчи-си – тёк зумрут, тогъузунчусу – сари алмас, онунчусу – хризопраз, он

биринчиси – гиацант, он экинчиси аметист булан безендирилген эди.
²¹ Он эки де къапу он эки инжи, демек гъар къапу айры инжиден этилген эди. Шагъарны орамы да шиша йимик ачыкъ таза алтындан эди.

²² Шагъарда мен ибадатхананы гёrmедим, неге тюгюл бары да затны Еси болгъан Раббибиз Аллагы ва Къозу шагъарны ибадатханасыдыр. ²³ Ярыкъ болмакъ учун, шагъарны не гюонге, неде айтъя гъажатлы ери ёкъ эди, неге тюгюл де ону Аллагыны сыйлы нююр ярыкъланырыдыр. Къозу да ону ярыкъ береген алаты эди. ²⁴ Халкълар ону ярыгъында яшажакълар ва дюнъядагы пачалар оъзлени байлыкъларын ону ичине гелтиежеклер. ²⁵ Гюндюзлер шагъарны къапулары гъеч бегитилмежек, онда буса гечелер болмажакъ. ²⁶ Бары да халкълар оъзлени байлыкъларын ва инг сыйлы затларын онда гелтиежеклер. ²⁷ Мурдар болгъан гъеч бир зат, жиргенч яда ялгъан ишлер этген гъеч бирев онда гирмежек. Онда янгыз Къозуну яшав китабына атлары язылгъанлар гирежеклер.

Яшав береген суву булангъы оъзен

22 ¹⁻² Сонг малайик магъя яшав береген суву булангъы оъзенни гёрсетди. О таза шишадай лансыллай эди. Шо оъзен Аллагыны ва Къозуну тахыны тюбюндөн баш алып, аслу орамны ортасы булан агъя эди. Оъзенни эки де янын бойлап, даймлик яшав береген терек оъсе эди. Ойылда он эки керен – гъар айда емиш бере эди. Терекни япыракълары буса халкъланы сав этмек учун пайдаландырыла эди. ³ Шагъарда гъеч бир налатлы зат болмажакъ. Аллагыны ва Къозуну тахы шагъарны ичинде болажакъ ва Ону къуллукъулары Огъар къуллукъ этежек. ⁴ Олар Ону юзюн гёрюп туражакълар ва Ону аты оланы мангалайларына язылажакъ. ⁵ Мунда дагы гечелер болмажакъ. Чыракъланы яда гюнешни ярыгъы олагы дагы тарыкъ болмажакъ, неге тюгюл Раббибиз Аллагы олагы нюор бережек. Олар гъар дайм де гъакимлик этип туражакълар.

⁶ Малайик магъя булагай айтды:

– Бу сёзлер герти ва гъакъ сёзлердир. Пайхаммарлагъя Оъзюню Руғыун береген Раббибиз Аллагы ювукъ заманда болмагъя герекли затланы къуллукъуларына гёрсетмек учун, малайигин йиберди.

Исаны къайтып гелию

⁷ Иса:

– Къара чы, Мен тез гележекмен! Бу китапда язылгъан пайхаммарлыкъ сёзлени күтеген наспилидердир! – деп айтды.

⁸ Мен, Югъан, буланы барын да гёрдум ва эшийтдим. Буланы барын да гёргендөн ва эшийтден сонг, магъя буланы гёрсетген малайикге сужда этсин деп, ону аякъларыны алдында баш урдум. ⁹ Малайик буса магъя:

– Вёре, шолай этме! Мен де, сени йимик, пайхаммар къардашларынг ва бу китапда язылгъан сёзлени күтегенлени барысы да йимик, Аллагыны бир къуллукъчусуман. Аллагыгъа сужда эт! – деп айтды.

¹⁰ Сонг о булагай айтды:

– Бу китапны пайхаммарлыкъ сёзлерин мюгъюрлеме. Аз заман тюгюл къалмагъан. ¹¹ Яманлыкъ этegen гиши шо яманлыгъын этип турсун. Мурдар болгъан мурдар кюонде къалсын. Мутьмин ёлда яшайгъан мутьмин күйде яшап турсун. Юргинде Аллагы булан яшайгъан адам шо күйде яшап турсун.

¹² Иса: – Къара чы, Мен тез гележекмен! Мен оъзюм булан савгъатлар ва такъсырлавлар алып гележекмен ва гъар кимге этген ишине гёре тийишлесин бережекмен. ¹³ Алфа ва Омега, Биринчи ва Ахырынчы, Башы в Ахыры Менмен.

¹⁴ Яшав береген терегини емишинден ашамагъя ва шагъаргъя къапулардан таба гирмеге ихтияр алмакъ учун опуракъларын жувагъанлар наспилидердир. ¹⁵ Итлер, халмаж этегенлер, зиначылар, оылторювчюлар, ялгъан аллагылагъя къуллукъ этегенлер, ялгъанны сюегенлер ва ону чыгъарағынлар къырда къалагъанлардыр.

¹⁶ Мен, Иса, Магъя иман салгъанланы жыйынлары учун сизге бу затланы гъакъында шагъатлыкъ этсин деп, Оъзюнню малайигимни йибердим. Давутну тамуру, Ону наслусу Менмен. Ярыкъ тангчолпан Менмен, – деп айтды.

¹⁷ Аллагыны Ругъу ва гелин: «Гел!» – деп айталарап. Гъар эшитеген де: «Гел!» – деп айтсын. Сувсалгъя янагъанлар гелсинлер. Бары да сюегенлер яшав береген сувун гъавайын алсынлар.

¹⁸ Бу китапны пайхаммарлыкъ сёзлерин эшийтгенлени барына да бувараман: бу сёзлеге гъеч зат къошгъан гишиге бу китапда англатгъан балагъланы Аллагы да къошар. ¹⁹ Эгер ким буса да бирев бу пайхаммарлыкъ китапдан гъеч бир затны тайдырса, Аллагы да бу китапда англатгъан яшав береген терегини емишин ашамакъдан ва сыйлы шагъаргъя гирмекден ону магърюм къояр.

²⁰ Буланы барына да Шагъатлыкъ этegen:

– Дюр, Мен ювукъда гележекмен, – дей.

Амин! Гел, я Рабби Иса!

²¹ Раббибиз Исаны рагымусу сизин барыгъыз да булан болсун.